

fører ikke mente, at Danmark ville opnå nogen fordel ved at tiltræde den overenskomst, som forslaget drejede sig om.

Kommunisterne afholdt sig derfor fra at stemme om forslaget, som de øvrige partier enstemmigt sluttede sig til.

3. Folketingsbeslutning om at stille en dansk militær styrke til rådighed for De Forenede Nationer i Suezområdet. (Stats- og udenrigsminister *H. C. Hansen*). [A. sp. 239. — C. sp. 5].

Fremsat mundtligt i folketinget $\frac{6}{11}$ (F. sp. 700). 1. beh. $\frac{6}{11}$ (F. sp. 712). Partiernes ordførere: Alsing Andersen, Thorkil Kristensen, Ole Bjørn Kraft, Jørgen Jørgensen (Lejre), Aksel Larsen og Viggo Starcke. 2. (sidste) beh. $\frac{6}{11}$ (F. sp. 742).

Ved beslutningen meddeler folketinget sit samtykke til, at regeringen stiller en dansk militær styrke til rådighed for De Forenede Nationer med henblik på oprettelsen af en international styrke i Suezområdet i overensstemmelse med plenarforsamlingens resolution herom af 5. november 1956.

Forslaget til folketingsbeslutning var ved fremsættelsen ledsaget af følgende bemærkninger:

„I foråret og sommeren 1949 blev der på grundlag af De Forenede Nationers mæglingsbestrebelse indgået *våbenstilstandsoverenskomster* mellem Israel på den ene side og dets arabiske nobastater på den anden.

Den våbenhvile, det således var lykkedes at tilvejebringe, har imidlertid gentagne gange været udsat for krænkelse fra begge sider.

Trods talrige henstillinger fra Sikkerhedsrådet og FN's generalsekretær lykkedes det ikke at sikre freden i området. Den 29. oktober 1956 overskred israelske styrker grænsen til Ægypten og stødte frem mod Suezkanalen.

Den 30. oktober overgav Storbritannien og Frankrig Ægyptens og Israels repræsentanter i London noter, indeholdende krav om, at kampene mellem parterne umiddelbart skulle bringes til ophør, og at styrkerne skulle rykkes tilbage til linjer, der ligger 16 km på hver side af Suezkanalen. Samtidig lød kravet på, at de to lande inden 12 timer skulle acceptere en midlertidig besættelse af kanalzonen. I modsat fald ville britiske og franske styrker gennemføre besættelsen.

Det britisk-franske ultimatum blev accepteret af Israel på betingelse af en tilsvarende accept fra ægyptisk side, men afslået af Ægypten, og der blev derefter givet ordre til *britisk-fransk aktion i Suezkanal-området*.